

spiza wědobnosć, a woni zachu: „To smy my na naschom bratschu sawinowali, až my wizechmy tu teschnosć jogo dusche, ako won naš pschošascho; a my nefschechmy jogo hupšlyšchasch; togodla pschizo něto tača teschniza na naš!

To dej naš, l. p! wot sčejje nėsmlnosćzi pscheschitwo togo blisčego moźne wotzaschysch, a k hutschobnej smilnosćzi k nomu sbuzišch. A wot teje sameje zomy něto wězej gronisch.

Ev. Euf. 10, 23—37.

A won se k swojim hufnikam hobroschi a zascho wosbebe: sboźnej stej tej wozny, lenž wizej, zož wy wizešcho.

Pscheto ja zeju wam, až wele profetow a kralow jo kichěto wizešch, zož wy wizešcho, a nėsju jo wizej, a klyšchasch, zož wy klyšchysch, a nėsju jo klyšchali.

A lej, jaden kasnownik stanu gorej, spytowašcho jogo a zascho: huzabnik, zo debu ja zynisch, aby ja to nimerne žyweńe hobderbnuk?

Won paš k nomu zascho: zo jo we tej kasni pišane? kaš ga ty lasujosch?

Won paš wotgronežy zascho: ty derbišch lubowašch Boga, twojoga Kněsa, i zekeje twojeje hupšchoby a i zekeje twojeje dusche a i zekego twojogo pschemoženā a i twojogo zekego smyšla, a twojogo blisčego ako sam se.

Won paš zascho k nomu: ty by pschawe wotgronik, zyn to, ga buzošch se žywisch.

Won paš kichěšcho se samego hupšchawisch a zascho k Jesusu: chto ga jo moj blisch?

Jesus paš wotgronežy zascho: zlowel žěšcho wot Jerusalema došoj do Serichowa, a pajze mjasny mordarow, te jogo tež seblazochu a sbichu a žechu pschejz, wostaweze jogo na pol humarkego.

Wono paš pschigožezy se stanu, až jaden meršchnik na tej samej drose došoj žěšcho, a gaž jogo hupšyta, žěšcho won mimo.

A teje rownosćzi tež levita, gaž won na to město pschize a jogo wizešcho, žěšcho won mimo.

Jaden Samariški paš dužy na tej drose, pschize tam, a gaž won jogo wizešcho, bu jomu jogo luto.

A pschistupezy k nomu hobalowašcho won jogo rany a lejašcho